

lige Forberedelsesexamen, saa er der indrømmet den sidste 5 Mars Gylbighed, medens der kun er indrømmet de Fag, der afsluttes til Skolelærerexamens første Del, 2 Mars Gylbighed og der tillægges dem tillige med det andet Fag Historie samme Værdi, som der tillægges dem ved Skolelærerexamen, skjøndt de der kræves i langt større Omfang.

At her er et Misforhold, ja et skrigende og ubilligt Misforhold tilstede, der ikke for tidligt kan hæves, turde forhaabentlig tilstrækkeligt fremgaa af det Foregaaende. Men hertil kommer en anden væsentlig Ulempe ved den hele Ordning, den nemlig, at Undervisningen i de nævnte Fag er dreven og drives paa en ganske anden Maade i de Skoler, hvis Opgave væsentlig er Forberedelse til den almindelige Forberedelsesexamen, end ved Skolelærerseminarierne, der ved Siden af den theoretiske Undervisning bestandig have Praxis for Die, og her møder os den gængse og gamle Bildfarelse, at naar et Memeste er Indehaver af visse Kundskaber, saa er han eo ipso i Stand til at optræde som Lærer deri og meddele dem til Andre, medens der maasse aldrig har været givet ham Leilighed til endog med kun den mindste Anledning at anvende dem praktisk, eller at han ved selve Undervisningens Væsen og Bræg er ført ind i den praktiske Anvendelse deraf.

For Seminariernes Vedkommende kommer hertil en anden Ulempe. Skjøndt man i Reglen ikke ønsker den Slags Elever, saa kan der jo ikke negtes dem Optagelse, naar der er Plads til dem og de bestaa ved Optagelsesproven; men deraf bliver Følgen, at man paa Seminarierne faar to Slags Elever, af hvilke den ene Slags ikke kan beskæftiges fuldt ud, men faar en Mængde Fritimer, med hvis rette Benyttelse det er umuligt at holde Kontrol. Og for Skolen afstedkommer denne Foranstaltning den ubødelige Skade, at der uden Nødvendighed og Trang dertil bliver uddannet en eiendommelig Klasse Lærere, hvis Dannelse maasse forekommer dem selv og Andre, ikke Sagtyndige, paa Grund af det ringe Sprogkjendskab, der fordres til den almindelige Forberedelsesexamen, at være større, medens disse Lærere i Virkelighed i Henseende til Grundighed og pædagogisk Dannelse ville staa langt tilbage for de egentlige Seminarister. For denne Fare har det høie Ministerium jo ogsaa selv havt aabent Die, idet Ministeriet med fuld Ret har betonet den lette Afgang, som de forenede Faktorer af de mange private Forberedelsesanstalter til Skolelærerexamen og de mange Realskoler, der rundt omkring findes og have Tilladelse til at afholde eller forberede til den almindelige Forberedelsesexamen, frembyde til paa Grundighedens Beføstning at afsluttes Skolelærerexamen som en let Tilægsexamen til den almindelige Forberedelsesexamen. Hertil kommer den anden Fare ikke blot for, at Uddannelsen i Sang og Musik ikke faar den Grundighed, den for Kirkens, Skolens og Lærernes Skyld har Krav paa, men endnu mere for, at Aristendomsundervisningen, hvorpaa Folkeskolen væsentlig er bygget og hviler, men hvortil der kun tages et Bihensyn i Realskolen og Latinskolen, afsattes utilbørligt i den Tid, sandsynligvis aldrig mere end et Aar, der vil blive anvendt til at tage den Restprøve, der er en Brøkdelen af den almindelige Skolelærerexamen, for som Resultat at fremtræde med samme Fordringer og Rettigheder som den fuldt uddannede Seminarist.

Det vil af det forud Udviklede forhaabentlig blive indlysende, at der foreligger dels en Ubillighed for ikke at sige en Uretfærdighed i de hidtil gjældende Bestemmelser om den almindelige Forberedelsesexamens Værdi i Forhold til Skolelærerexamen, der allerede som saadan bør hæves inarest muligt, dels at der er en ikke ringe Fare for Skolen fra den Lærerstand, der vil blive Frugten af disse Bestemmelser, idet Skolen derved vil roffes i den sikre og faste Grund, hvorpaa den hviler, og hvori den søger sin Støtte.

Paa Grund heraf, og da der ikke er nogen Trang til at tilføre Skolen Lærerekræfter mindst af tvivlsom Værdi, som hæves i overflødig Mængde, og da der bør raades grundigt Bod paa Ondet, og en Indskrænkning af den paagjældende Bestemmelse som f. Ex. at ligesom første Del af Skolelærerexamen med Hensyn til dens Betydning for anden Del deraf kun gjælder 2 Aar, saaledes skulde det Samme gjælde med Hensyn til den almindelige Forberedelsesexamen for de to mindre væsentlige Fag: Naturlære og Naturhistorie, hvorimod de andre Fag slet ikke vilde faae nogen Betydning forsaavidt Prøve var aflagt deri med Hensyn til Skolelærerexamen, kun vilde være et Palliativ og uden større Betydning, saa tillader jeg mig at indstille til det høie Ministeriums Overveilelse og Vedtagelse at foranledige: